

Lagrådsremiss

Ändrad intäktsränta på skattekontot

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 26 maj 2016

Magdalena Andersson

Lena Gustafson
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att intäktsräntan på skattekontot sänks till som lägst 0. Åtgärden föreslås mot bakgrund av indikationer på att skattekontot i ökad utsträckning används för kapitalplaceringar. Skattekontot är emellertid inte avsett för sparande och bör inte vara ränteledande. Förslaget förväntas minska såväl statens ränteutgifter som kostnaderna för att tillgodose statens upplåningsbehov.

De nya bestämmelserna avses träda i kraft den 1 januari 2017.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	4
3	Ärendet och dess beredning	5
4	Bakgrund.....	5
	4.1 Rättegäpet	5
	4.2 Statens lånebehov	6
5	Gällande rätt.....	6
6	Överväganden och förslag	8
7	Konsekvenser	10
	7.1 Allmänt	10
	7.2 Offentligfinansiella konsekvenser	10
	7.3 Konsekvenser för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna	11
	7.4 Konsekvenser för företag och enskilda	11
	7.5 Övriga konsekvenser	12
8	Författningskommentar	12
	8.1 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	12
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian	14
Bilaga 2	Promemorian lagförslag.....	15
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	16

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 65 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

65 kap.

4 §

Kostnadsränta beräknas, om inte annat föreskrivs, efter en räntesats som motsvarar basräntan.

På debiterad preliminär skatt som ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare beräknas inte kostnadsränta från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret till och med den 3 i femte månaden efter beskattningsåret på belopp till och med 30 000 kronor. Detsamma gäller slutlig skatt som ska betalas.

Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 procent av basräntan.

Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 procent av basräntan. *Om basräntan har beräknats enligt 3 § sista meningen, ska intäktsräntan i stället vara 0.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för ränta som avser tid före ikraftträdandet.

3 Ärendet och dess beredning

Skatteverket har i promemorian Skattekontot och intäktsröntan (dnr Fi2016/00685) uppskattat att det i januari 2016 fanns ca 22 miljarder kronor mer på skattekonton än vad som är nödvändigt för att betala skatter och avgifter. Inom regeringskansliet upprättades promemorian Ändrad intäktsränta i skattekontot, vari föreslogs att det golv för intäktsröntan som finns i skatteförfarandelagen (2011:1244) för de fall basröntan enligt ordinarie beräkning skulle understiga 1,25 procent skulle tas bort. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissinstansernas synpunkter finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2016/00685/S3).

4 Bakgrund

Skatteverket har under senare tid sett flera tecken på att skattekontot har börjat användas som sparkonto, dvs. att inbetalningar gjorts på kontot i syfte att få ränta på insatta medel istället för att täcka debiteringar av skatter och avgifter.

Det innebär att skattekontot används på ett sätt det inte är avsett för. Vidare får Riksgäldskontoret svårt att beräkna det framtida lånebehovet. På grund av det låga ränteläget i samhällsekonomin för närvarande, så tillgodoses den svenska statens upplåningsbehov till en högre kostnad än vad som vore möjligt vid alternativ upplåning.

4.1 Räntegapet

Intäktsröntan på skattekontot utgör 45 procent av basröntan. Basröntan beräknas med utgångspunkt i röntan på sexmånaders statsskuldväxlar och fastställs av Skatteverket. Den kan dock inte understiga golvvärdet 1,25 procent. Det innebär med nuvarande regler att intäktsröntan på skattekontot aldrig kan understiga 0,5625 procent. Denna röntnivå har gällt under de senaste tre åren, sedan 1 januari 2013. Röntan är skattefri och motsvarar därför en skattepliktig rönta på 0,72 procent för aktiebolag eller 0,80 procent för fysiska personer.

Det innebär att skattekontots intäktsränta har varit klart högre än bankröntorna under 2014 och, mer påtagligt, under 2015. Det har skapat incitament för både juridiska och fysiska personer att använda skattekontot på ett icke avsett sätt.

Skatteverket uppskattar i promemorian Skattekontot och intäktsröntan (dnr Fi2016/00685/S3) att det i januari 2016 fanns ca 12 miljarder kronor mer på skattekonton för juridiska personer än vad som går att förklara med skatter och avgifter för dessa. För fysiska personer rör det sig om ca 10 miljarder kronor mer än vad som går att förklara. Således fanns det

sammanlagt ca 22 miljarder kronor mer på skattekonton än vad som är nödvändigt för att betala skatter och avgifter. Enligt Skatteverkets analys tyder mycket på att dessa ca 22 miljarder är insatta på skattekontot för att generera skattefri intäktsränta, vilken på dessa belopp är ca 124 miljoner kronor på årsbasis.

4.2 Statens lånebehov

Medlen som sätts in på skattekontona går in till Riksgäldskontorets konton. När inflödet av skattemedel ökar förändrar Riksgäldskontoret sin beräkning av upplåningsbehovet. De ökningarna som skett på skattekontona uppfattas av Riksgäldskontoret som temporära, vilket leder till att strategin för kortidsupplåning förändras. Upplåning av medel i det korta tidsperspektivet sker via försäljning av statsskuldsväxlar. I det rådande ränteläget kan Riksgäldskontoret sälja statsskuldsväxlarna till en negativ ränta på under 0,5 procent. Således är köparna av dessa statsskuldsväxlar beredda att betala för att få låna ut pengar. Genom det ökade inflödet av medel på skattekontona drar Riksgäldskontoret ned på försäljningen av statsskuldsväxlar i motsvarande mån. Därmed går staten miste om ränteintäkterna från försäljningen av statsskuldsväxlarna.

Det ökade inflödet av medel på skattekontot innebär alltså en utebliven intäkt för staten. Den kan uppskattas till ca 125 miljoner kronor.

5 Gällande rätt

De nu gällande principerna för ränteberäkning på skattekontot infördes i samband med att skattebetalningslagen (1997:483) infördes. Då bestämdes att den skattskyldige skulle betala kostnadsränta eller tillgodoföras intäktsränta beräknad med utgångspunkt i en basränta. Basräntan skulle i sin tur beräknas med utgångspunkt i den räntesats som gäller för sexmånaders statsskuldsväxlar.

Bestämmelserna om ränta återfinns numera i 65 kap. skatteförfarandelagen. Räntan beräknas med utgångspunkt från en räntesats (basränta) som motsvarar 125 procent av räntesatsen för sexmånaders statsskuldsväxlar. Basräntan får dock lägst vara 1,25 procent. Den fastställda basräntan ska gälla från och med närmast kommande kalendermånad (3 §). Intäktsräntan beräknas till 45 procent av basräntan (4 § tredje stycket).

I 14 kap. 10 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) anges att det är Skatteverket som fastställer basräntan. Där anges också metoden för att räkna fram underlaget för basräntan. Säljräntan på sexmånaders statsskuldsväxlar avläses varje bankdag. Räntenoteringarna från och med den 16 i en månad till och med den 15 i månaden därpå sammanvägs till en genomsnittsränta. Om det uppkommer decimaler vid beräkningen av genomsnittsräntan ska räntan avrundas till närmast hela procenttal. Om genomsnittsräntan ligger mitt emellan två hela procenttal ska den avrundas nedåt.

Genomsnittsräntan kan alltså endast beräknas till hela procenttal. Basräntan beräknas sedan enligt huvudregeln i 3 § till 125 procent av denna. Det innebär att alternativregeln för basräntans beräkning enligt 3 § sista meningen endast blir tillämplig om genomsnittsräntan är 0 eller negativ.

Det finns bestämmelser om ränta i annan lagstiftning som hänvisar till bestämmelsen om intäktsränta i 65 kap. 4 § tredje stycket. I några fall rör det sig om skatter eller avgifter som inte omfattas av skattekontosystemet. Av 2 kap. 14 § tullagen (2016:253) framgår att intäktsränta tillgodoförs på tull, annan skatt, särskild avgift eller ränta som återbetalas, och att räntesatsen ska vara den som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförordelagen. Enligt 8 § femte stycket lagen (2014:1470) om beskattning av privatinförsel av cigaretter ska intäktsränta utgå om skatt ska tillgodoräknas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol. Enligt 8 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter ska intäktsränta betalas om skatt eller transporttillägg som beslutats med stöd av lagen ska återbetalas. I båda fallen ska räntan beräknas efter den räntesats som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförordelagen. Vidare finns i exempelvis 8 kap. 11 § årsredovisningslagen (1995:1554), 12 kap. 13 § ellagen (1997:857) och 12 § naturgaslagen (2005:403) bestämmelser som innebär att ränta ska betalas på en betald förseningsavgift som ett företag har rätt att få tillbaka på grund av en domstols beslut. I fråga om räntans storlek tillämpas 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförordelagen. Dessutom är vissa av bestämmelserna om ränta i 65 kap. skatteförordelagen, bl.a. de som finns i 4 §, tillämpliga beträffande miljöavgift enligt lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, se 19 § den lagen.

Enligt artikel 27.2 andra stycket i rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat, gäller följande: Ränta ska betalas efter en räntesats som ska vara densamma som den nationella räntesats som tillämpas för återbetalningar av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som är etablerade i den återbetalande medlemsstaten enligt nationell lagstiftning i denna medlemsstat. Om ingen ränta ska betalas enligt nationell rätt vad gäller återbetalning till etablerade beskattningsbara personer, ska den ränta som ska betalas vara densamma som den ränta eller jämförlig avgift som den återbetalande medlemsstaten tillämpar för försenade betalningar av mervärdesskatt från beskattningsbara personer.

Enligt 19 kap. 21 § andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200) ska ränta vid försenad återbetalning i vissa fall till beskattningsbara personer beräknas efter den räntesats som anges 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförordelagen (intäktsränta). Den räntesats som gäller för försenad betalning från beskattningsbara personer som är etablerade i Sverige är enligt 65 kap. 13 § skatteförordelagen basräntan ökad med 15 procentenheter (f.n. 16,25 procent).

Även i 17 § lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, landsting, kommunalförbund och samordningsförbund finns en bestämmelse om intäktsränta, men den knyter direkt an till basräntebestämmelsen i 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen.

Dessutom finns det i ett antal andra lagar, bl.a. inom socialförsäkringsområdet, bestämmelser som knyter an till basräntan.

6 Överväganden och förslag

Regeringens förslag: Om basräntan har beräknats enligt 65 kap. 3 § sista meningen skatteförfarandelagen, ska intäktsräntan vara 0.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Majoriteten av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. *Riksgäldskontoret* välkomnar förslaget men anför att sänkningen bör kompletteras med andra åtgärder som exempelvis beloppsbegränsningar. *Ekonomistyrningsverket* tillstyrker förslaget i promemorian men anför att intäktsräntan bör beräknas till 25–35 procent av basräntan i stället för 45 procent för att undvika att skattekontot används som ett sparkonto. *Skatteverket* tillstyrker förslaget, men menar att om intäktsräntan sänks till 0 procent innebär det att intäktsräntan vid återbetalning av mervärdesskatt till vissa beskattningsbara personer i andra EU-länder kommer att beräknas med stöd av 65 kap. 13 § andra stycket skatteförfarandelagen. För att undvika det kan intäktsräntan på skattekontot i stället sänkas till som lägst 0,01 procent.

Näringslivets regelnämnd frågar sig om möjligheterna och effekterna av att sänka basräntans golvvärde har övervägts tillräckligt ingående för att avfärdas. Man saknar vidare en analys av om en ytterligare komplettering av reglerna för intäktsränta i skattekontot är att förutse, om bankerna i något fall skulle erbjuda negativ ränta vid insättning på bankkonto. *Svenskt Näringsliv*, med instämmande av *Almega*, menar att det finns brister i konsekvensutredningen. För det fall regeringen avser gå vidare med förslaget, menar man att golvet för kostnadsräntan bör sänkas till 0,6875 procent om förslaget om att sänka golvet till 0 för intäktsräntan genomförs.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av avsnitt 4 ger skattekontona en hög avkastning jämfört med alternativa sparandeformer. Det finns indikationer på att detta fått till följd att skattekonton i en ökande omfattning används för kapitalplacering. Det har aldrig varit avsikten med skattekontot. Dessutom ökar kostnaden för att tillgodose statens upplåningsbehov i motsvarande mån som kontobehållningen ökar. Mot denna bakgrund bör intäktsräntan sänkas så att den inte längre är ränteledande. När det gäller *Riksgäldskontorets* och *Ekonomistyrningsverkets* förslag om ytterligare åtgärder, så kan de behöva övervägas i ett senare skede. Det ligger dock inte inom ramen för detta lagstiftningsarbete. *Näringslivets regelnämnd* saknar en analys av om en

ytterligare komplettering av reglerna för intäktsränta i skattekontot är att förutse, om bankerna i något fall skulle erbjuda negativ ränta vid insättning på bankkonto. Om nu föreliggande förslag inte får eftersträvad effekt får regeringen analysera läget och överväga att föreslå ytterligare förändringar. *Svenskt Näringsliv* anser att om golvet för intäktsränta ska sänkas, bör även golvet för kostnadsräntan sänkas och att räntenivåerna bör följas åt. Regeringen håller med om att det finns fog för att kostnadsräntan och intäktsräntan i skattekontot i normala fall även fortsättningsvis följs åt. I det mycket speciella fall som nu föreligger, där intäktsräntan på grund av det extremt låga ränteläget i samhället gör att skattekontot blir ränteledande, finns det dock skäl för att räntorna inte följs åt. Kostnadsräntan bör inte sänkas under nu gällande lägsta nivå, eftersom det då skulle uppkomma risk för stora oönskade skattekrediter.

På grund av det extremt låga ränteläget i samhället riskerar skattekontot att bli ränteledande och användas som sparkonto, vilket bör undvikas. Detta bör ske genom en lagändring som innebär att det generella golvet på 1,25 procent för basräntan inte ska tillämpas vid beräkningen av intäktsräntan. I stället bör ett särskilt golv för intäktsräntan införas. Frågan är vad som är en lämplig nivå för detta golv. Det bör å ena sidan säkerställa att intäktsräntan inte är ränteledande. Å andra sidan bör det också säkerställa att skattebetalare som betalar in medel på skattekontot för att täcka kommande skattekrav inte belastas med en ytterligare kostnad i form av negativ intäktsränta. Det kan till exempel vara frågan om en person som har avyttrat sin bostad med vinst och redan i samband med att betalningen erhålls vill sätta in pengar på sitt skattekonto för att täcka skatten. En person i denna situation bör inte drabbas av ytterligare belopp att betala vid slutskatteberäkningen på grund av att inbetalningen har minskat i värde genom en negativ intäktsränta på skattekontot. Därför föreslås att golvet för intäktsräntan ska vara 0. Detta uppnås genom att det i lagtexten anges att när räntegolvet enligt sista meningen i 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen är tillämpligt för basräntan, ska intäktsräntan i stället vara 0.

Intäktsräntan kommer alltså att bli 0 vid nuvarande ränteläge, men kommer att följa med det allmänna ränteläget upp när det stiger. Den kommer dock att ligga lägre än räntan i traditionella sparformer. Med en sådan ändring minskar skattekontots attraktivitet som kapitalplacering.

Skatteverket menar att om intäktsräntan sänks till 0 procent innebär det att intäktsräntan vid återbetalning av mervärdesskatt till vissa beskattningsbara personer i andra EU-länder kommer att beräknas med stöd av 65 kap. 13 § andra stycket skatteförfarandelagen. Som framgår av avsnitt 5, ska ränta vid återbetalning av mervärdesskatt i sådana fall beräknas efter samma räntesats som tillämpas för återbetalningar av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som är etablerade i Sverige. Av 19 kap. 21 § andra stycket mervärdesskattelagen framgår att räntan ska beräknas enligt 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen. Således är bestämmelsen om intäktsränta enligt skatteförfarandelagen tillämplig. Enligt nationell rätt utgår således ränta i dessa situationer. Att räntesatsen enligt förslaget kan bli 0 i ett extremt ränteläge kan inte anses ändra detta förhållande. Till skillnad från Skatteverket gör regeringen därför bedömningen att direktivets regler om vad som gäller när ingen

ränta ska betalas enligt en medlemsstats nationella rätt inte blir tillämpliga under en period då intäktsräntan enligt förslaget ska beräknas till 0. Skatteförfarandelagens intäktsränta har, som framgår av avsnitt 5 även betydelse för intäktsränta vid återbetalning enligt några andra lagar. Det har alltså bedömts att intäktsräntan enligt skatteförfarandelagen utgör en rimlig kompensation vid återbetalning enligt dessa lagar. Det finns ingen anledning att göra någon annan bedömning i det här sammanhanget.

Lagtext

Förslaget föranleder en ändring i 65 kap. 4 § skatteförfarandelagen.

7 Konsekvenser

7.1 Allmänt

Regelrådet anser att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Rådet anser att redovisningen av bl.a. alternativa lösningar och förslagets överensstämmelse med EU-rätten är bristfällig.

När det först gäller alternativa lösningar, har den enklaste lösningen föreslagits för att åtgärda det uppstådda problemet, nämligen att sänka golvet för intäktsräntan. Förhoppningsvis åtgärdar denna lösning, på ett smidigt sätt, problemet med räntesparande på skattekontot. Detta utan att skapa ytterligare problem och kostnader för företag och individer. Om lösningen inte åtgärdar problemet återkommer regeringen med ytterligare förslag till förändringar. Om detta sker kommer regeringen att diskutera de olika förslagen och deras påverkan i konsekvensanalysen.

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten, se vidare under avsnitt 6.

7.2 Offentligfinansiella konsekvenser

Den föreslagna förändringen beräknas ge en positiv effekt på det offentliga sparandet 2017.

Enligt Finansdepartementets prognoser förväntas det nuvarande ränteläget vara fram till 2018. Från och med 2018 antas ränteläget återgå till mer normal nivå. Då lagstiftningen träder i kraft 1 januari 2017 ger denna således en temporär förstärkning av det offentliga sparandet för 2017. Effekten förväntas dock försvinna i och med en återgång till mer normal räntenivå 2018. Den temporärt längre nivån på intäktsräntan under 2017 jämfört med om lagstiftningen lämnats oförändrad, uppskattas preliminärt förstärka det offentliga sparandet år 2017 med ca 730 miljoner kronor. Den varaktiga effekten beräknas preliminärt till ca 4 miljoner kronor.

Förslaget har även effekt på intäktsräntor utanför skattekontot i den mån de är kopplade till skatteförfarandelagens bestämmelser om intäktsränta. Bedömningen är dock att denna effekt är statsfinansiellt försumbar.

Om skattekontots attraktivitet som kapitalplacering minskar från och med 2017 kan den statliga upplåningen öka i motsvarande mån. Så länge de korta marknadsräntorna är negativa kan ränteintäkterna för staten komma att öka till följd av detta. Det är emellertid svårt att bedöma hur stor denna förändring kan antas bli.

Ikraftträdandet är valt med tanke på att ett nytt beskattningsår påbörjas för merparten vid kalenderårets början samt lagstiftningsprocessens tidsåtgång.

7.3 Konsekvenser för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Skatteverket kommer att behöva göra mindre justeringar i ränteberäkningsrutinerna samt informera om att intäktsräntan har ändrats, dock inte utöver redovisning om detta på sin hemsida. Detta kommer ingå i den anpassning som årligen görs med anledning av ny eller förändrad lagstiftning och kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Några speciella informationsinsatser behövs inte eftersom några formella skatteregler inte ändrats.

Förslaget bedöms inte få några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

7.4 Konsekvenser för företag och enskilda

Förslaget har sin grund i behovet av att motverka att skattekontot utnyttjas för sparande. Det innebär endast att golvet för intäktsräntan sänks till 0. Det är inte fråga om några ändrade förfaranden. Förslaget bedöms inte påverka företagens administrativa börda.

Förslaget torde dock innebära en kostnadsökning i och med att den skattefria avkastningen på skattekontobehållningen beräknas minska med sammanlagt 730 miljoner kronor avseende inbetalningar som avser förväntade skattedebiteringar. Av dessa kan 455 miljoner kronor antas avse juridiska personer och 275 miljoner kronor fysiska personer.

Förslaget påverkar även intäktsräntor utanför skattekontosystemet i den mån de är kopplade till skatteförfarandelagens bestämmelser om intäktsränta. Sammantaget torde det dock endast röra sig om mindre belopp.

Detta är dock en konsekvens av att rätta till det icke avsedda förhållandet att skattekontot kommit att bli ränteledande.

Regelrådet anser att konsekvensutredningen är bristfällig avseende berörda företag utifrån antal, storlek och bransch, förslagets administrativa kostnader, dess påverkan på konkurrensförhållanden, dess påverkan på företagen i andra avseenden samt särskilda hänsyn till små företag.

Även *Näringslivets regelnämnd*, *Svenskt Näringsliv* och *Almega* anser att konsekvensutredningen brister.

Förslaget bygger på en studie genomförd av Skatteverket där man redogör för hur man kommit fram till att det finns ett överskott av medel på skattekonton jämfört med vad som kan hänvisas till skatter och avgifter. I denna studie påtalas svårigheten med att säkert kunna fastställa vilka individer eller företag som använder skattekonton för räntesparande. Genom att använda några tumregler går det att uppskatta ungefär hur stort överskottet är samt hur det är uppdelat på fysiska och juridiska personer. Någon nedbrytning av detta låter sig inte göras utan att ytterligare antaganden måste göras. Detta skulle leda till ökad osäkerhet. En uppdelning på antal, storlek och bransch skulle i detta fall vara meningslös då osäkerheten skulle vara alltför stor. Poängen i studien var att man påvisade ett önskat sparande av medel på skattekonton som inte är avsedda att användas för detta ändamål. Därmed påtalas även att räntenivån, som föranleder detta problem, i förhållande till andra räntenivåer är för hög.

Förslaget innebär att golvet på intäktsräntan på skattekontot sänks och blir som lägst noll. I övrigt har inga formella skatteregler ändrats. Företagen ska alltid se till så att deras preliminära skatt återspeglar deras näringsverksamhets utveckling. Således har heller inte den administrativa kostnadsnivån för företag, oavsett storlek, förändrats.

Regleringen är generell och resulterar i att samtliga berörda påverkas lika. Således påverkas inte konkurrensförhållandena.

7.5 Övriga konsekvenser

Förslaget kan inte förväntas ha någon effekt på de jämställdhetspolitiska målen och jämställdheten. Det torde inte heller ha någon effekt på sysselsättningen.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

65 kap.

4 §

I *tredje stycket* införs en ny begränsning för beräkning av intäktsräntan. Intäktsräntan ska enligt styckets första mening beräknas till 45 procent av basräntan

Basräntans beräkning framgår av 3 §. Enligt huvudregeln ska basräntan fastställas på grundval av 125 procent räntesatsen på sexmånaders statsskuldväxlar. Enligt 14 kap. 10 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) ska basräntan räknas fram genom att säljräntan på sexmånaders statsskuldväxlar avläses varje bankdag och

räntenoteringarna från och med den 16 i en månad till och med den 15 i månaden efter vägs samman till en genomsnittlig räntesats. Genomsnittsräntan rundas därefter av till närmast hela procenttal. Om genomsnittet hamnar mitt emellan två heltal, ska genomsnittsräntan rundas av nedåt.

I 3 § sista mening anges en begränsning som innebär att basräntan får beräknas till lägst 1,25 procent. Den begränsningen blir således aktuell först om genomsnittsräntan efter avrundning hamnar på 0 eller blir negativ.

Enligt den nya begränsningen i förevarande paragrafs sista mening, ska i dessa fall intäktsräntan inte beräknas med koppling till basräntan, utan vara 0. Genom att den nu föreslagna spärren har konstruerats som ett golv för intäktsräntan, kommer räntan att följa med det allmänna ränteläget upp när det höjs och den avrundade genomsnittsräntan på sexmånaders statsobligationer beräknas till 1 procent eller högre.

Sammanfattning av promemorian

I promemorian föreslås att intäktsräntan på skattekontot sänks till som lägst 0. Åtgärden föreslås mot bakgrund av indikationer på att skattekontot i ökad utsträckning används för kapitalplaceringar. Skattekontot är emellertid inte avsett för sparande och bör inte vara ränteledande. Förslaget förväntas minska såväl statens ränteutgifter som kostnaderna för att tillgodose statens upplåningsbehov.

De nya bestämmelserna avses träda i kraft den 1 januari 2017.

Härigenom föreskrivs att 65 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

65 kap.

4 §

Kostnadsränta beräknas, om inte annat föreskrivs, efter en räntesats som motsvarar basräntan.

På debiterad preliminär skatt som ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare beräknas inte kostnadsränta från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret till och med den 3 i femte månaden efter beskattningsåret på belopp till och med 30 000 kronor. Detsamma gäller slutlig skatt som ska betalas.

Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 procent av basräntan.

Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 procent av basräntan. *Om basräntan har beräknats enligt 3 § sista meningen, ska intäktsräntan i stället vara 0.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017. Äldre bestämmelser tillämpas på ränta som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanserna

Domstolsverket, Riksgäldskontoret, Tullverket, Ekonomistyrningsverket, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Naturvårdsverket, Energi- marknadsinspektionen, Bolagsverket, Regelrådet, Almega, Svenska Bankföreningen, Företagarna, Landsorganisationen i Sverige, Näringslivets regelnämnd, Svenskt näringsliv, Sveriges akademikers centralorganisation, Sveriges kommuner och landsting och Tjänstemännens centralorganisation.

Svar har inkommit från alla remissinstanser utom Företagarna.

Landsorganisationen i Sverige, Sveriges akademikers centralorganisation och Sveriges kommuner och landsting avstår från att yttra sig.